

ח"כ אהוד אולמרט (מימין) נפל במלכודת שטמונו לו.. הפנתרים

השחורים", חשף את פרצופו המוסרי כסחטן משפטי

ל: תשמע, אני הגשתי את המיטפת הור איל ואתה אמרת שאני איש הפשע המאורר גן. אני אגיד לך: לא אמרתי.

כהן: אז אתה לא יודע, אתה רוצה דבר כזה להגיד לו?

אולמרט: אני, תראה אני לא רוצה כלום. אני לא רוצה כלום. רוצה מיטפת — שיילך למיטפת. סלאמתאק עלינו! אהלוא וסאהלא! נעשה מזה חגיגה. אבל, אם הוא יכתוב לי מיכתב ויגיד לי גנדי שאמרת לי שאני איש הפשע המאורר, אז אני אגיד לך: הנה אמרתי שאין לך שום עבירה פלילית, שאני לא חושד בך בדברים פליליים, טענתי שיש לך חברים קשים שזו תופעה חמורה בתחום החבי רתי. אם הוא יפנה ויטפל בזה כך, אם לא — אז שיילך למיטפת.

ניסיון של

סחטנות מישפטית

ה חומרה שבתכטאוויתיו הוולגא-ריות של אולמרט אינה נובעת רק ומסגנתן החברים. הרבה יותר חמורה היא משמעותם.

משום מה התייחס אולמרט אל מני כהן כאילו בא אליו בשליחותו של גנדי (דבר שאין לו שחר במציאות). הוא התכוון לכך שהדברים שהוא אומר למני יגיעו לידיעת גנדי. על רקע זה ניתן לפתחם כניסיון של סחטנות מישפטית.

אולמרט מנסה לאיים כי יחסל את גנדי מבחינה ציבורית ויגרום לידידתו מהארץ יחד עם משפחתו, על ידי הצגת שאלות לא נכונות באמצעות שאלון, אותו חייבים להתבצע במיטפת דיבת אחרת להגיש לתובע, כדי לקצר את ההליך המישפטי.

כהן: למה?

אולמרט: למה? הוא פוחד להראות את הראש שלו. הוא הולך ברחוב — כן! אם הוא לא יבטל את המיטפת, אני לא, אני לא הולך לבטל את זה. אני הולך עליו לדרוס אותו! הוא חושב שהוא משחק פה עם ילד, שהוא איים כמו שהוא איים על עיתונאים ואני אתקפל? הוא משוגע! הוא לא מבין שאני הנחתי את כל הקלפים על המישחק הזה! אני לא הולך עכשיו להתקפל. החלטתי ללכת — אז אני הולך!

כהן: תוריד את החסינות? איך תוריד את החסינות?

אולמרט: לא אוריד את הח... הוא בונה על זה שתישאר לי חסינות ושהוא לא יוכל להעמיד אותי לדין. הוא טוען שאני רוצה חסינות, שולח אלי אנשים מכל הכיוונים שאני ארד ממנו. מה זה? הוא משחק פה איתי? הוא מגיש תביעה, הוא יקבל: רק שאלון אני אכין לו. הוא עוד לא יודע מה זה מיטפת דיבה! אלא מה, הוא עוד לא יודע מה זה מיטפת דיבה, אכין לו 500 שאלות, אפרסם את תם ואז הפירסום של השאלות קבל. הוא חשב שהוא עושה טוב ויודיעה על העניין הוא חמוד! מה זה מיטפת דיבה? מיטפת דיבה אתה רשאי להגיש לתובע שא"ל. אתה יכול להכין 500 שאלות: את מי דפקת? באיזה יום? האם בא איתך הנהג שלך לראות איך אתה מדיין? מזה ועד כל מיני עסקים פליליים. שאלות! אתה לא חייב שהשאלות תהיינה נכונות! שאלות! ואתה מגיש את השאלות האלה וכל עיתון רשאי לפרסם אותן מן התחלה ועד הסוף. יש חסינות מישפטית מלאה, וזה הליך פלילי, כמו שמתור לפרסום כתב תביעה.

דברים שניתן לפרש אותם כאיום בטבח המוני, שיבוצע באמצעות פרובוקציה על-ידי המישטרה ואנשי צה"ל.

אמר אולמרט: „ברגע שהם זזים לאקשן, עושים להם פרובוקציה והור"גים אותם מהראשון עד לאחרון. הוחלט! נגמר העניין! אני אומר לך את זה בהחלטות רציניות ביותר, מורכבות ביותר, יעשו פריק — יהרגו אותם! פשוט יעשו להם פרובוקציה, יכניסו להם טיף! יהרגו אותם, יגידו: הם ניסו לתקוף אותנו. אתה יודע! זה מה שהוחלט וכל הציבור ימ"חאכפיים. לא יגידו, המישטרה לא בסדר.”

תחילה, כאשר לא ידע שדבריו אלה הוקלטו, התכתש אולמרט לדברים, כאילו לא אמר אותם. כאשר שחררה ההקלטה, עלה אולמרט על גל אחר כדי להתחמק מהמשמעות הנוראה של הדברים שאמר. הוא החליט לעשות דרמטיזציה של הי עניין, להציג את עצמו כמי שנתקן בסכנת חיים נוראה ולכן לא היתה לו ברירה אלא להשתמש בסיגנון ברוטאלי על מנת להור"ג את אלה המתנכלים, בכיכול, לחייו.

אולם המשך הדברים העמיד בספק טענה זו. מסתבר כי הרצון להיחיל" הוא חלק מהתבנית הנפשית של ח"כ אולמרט וכי לא במקרה יצר מערכת דימויים של פרובוקציות וקטל בראשית דבריו. חלקה השני של השיחה מתייחס לתביעת הגניקין לפי חוק לישון דרע שהגיש האלוף במילואים רחבעם (גנדי) ואבי נגד אולמרט.

אמר אולמרט: „תשמע, גנדי עושה את טעות חייו שהגיש מיטפת. כי אני לא הולך להסתתר מאחרי חסינות. אתה יודע שאני הרי אעשה ממנו קציצות! הוא עו"ש את טעות חייו, כי אני אשכיב אותו

טירוף-דעת

כהן: אין על זה טוביודיצה?
אולמרט: שום דבר! אתה יודע מה שיהיה לו פה? הוא לא יוכל, הוא יצטרך לקחת את המישפחה ולברוח מהארץ! אז הוא מגיש נגדי מיטפת? וחושב שאח"כ רי שהגיש נגדי מיטפת אין לך פה כבר, אתה צריך ללכת עד הסוף, אחרת העוד"י יות שלך...
אולמרט: אם הוא לא יוריד את המיטפת מייד, הוא יכול לפנות אלי להגיד

על השולחן ואוריד ממנו שעה ארבע שעות, שעה אחרי שעה. איזה 200 שעות של עדים.
כהן: שמה? שמה? אף אחד לא יבוא להעיד! אתה רואה!
אולמרט: לא יבוא להעיד? אה — אה (צוחק) הוא לא יודע מה מחכה לו! הוא עוד לא יודע. נגמרה החסינות! החב"רים שלו לא מתקשרים אליו. הוא יושב סגור בבית על מנעול. לא יוצא מהבית.

אני תנועת הפנתרים השחורים שלייד רשימת חד"ש, במסיבת העיתונאים שבה סיפרו לראשונה על אימוניו של אהוד אולמרט להפעיל יחידה צבאית מוכשרת כדי להרוג „על"פי החלטה מגבוה". בתמונה מימין לשמאל: חברי-הכנסת צ'רלי ביטון, דובר התנועה, מני כהן וכוכבי שמש.

המכחישים
ח"כ אהוד אולמרט ורעייתו במסיבת-העיתונאים המאוחרת שערך בביתו מייד אחרי מסיבת-העיתונאים של הפנתרים. אז לא שיער אהוד אולמרט כי שיחותיו עם מני כהן הוקלטו בחשאי. הכחיש את הטענות נגדו. גם אשתו טענה: „זה לא מתאים לו.” כאשר שודרה ההקלטה אמר דברים אחרים.

המאשימים
אנשי תנועת הפנתרים השחורים שבה סיפרו לראשונה על אימוניו של אהוד אולמרט להפעיל יחידה צבאית מוכשרת כדי להרוג „על"פי החלטה מגבוה". בתמונה מימין לשמאל: חברי-הכנסת צ'רלי ביטון, דובר התנועה, מני כהן וכוכבי שמש.

המקלים
מני כהן, דובר תנועת הפנתרים השחורים ומד"כירו של ח"כ צ'רלי ביטון בכנסת, נפגש לפני שבוע עם אולמרט כארבע פעמים, הקליט בחשאי את שיחותיו עם אולמרט בנושאי הפשע המאורר. השיחות הוקלטו, שרק חלק מהן פורסם השבוע, מהוות כתבי-אישום כלפי חבר-הכנסת השחצן שאיבד את שיווי-מישקלו.

כאשר דברים מסוג זה מושמעים במי נתבע רגיל הם מהווים ניסיון בלתי חוקי להשפיע על התביעה בעת הליך מישפטי באמצעות אימונים ומהסוג הנבוי ביותר. אולם כאשר הם יוצאים מפיו של עורך-דין, המודע להיכבדים המשפטיים של החב"רים, יש בכך משום תרדאה בכוננה לצל שלא כחוק את הליכי המיטפת העשיות אותם פלסטר.

לשווא התפתל השבוע ח"כ אולמרט בי ניסיון לטשטש את המשמעות החמורה של דבריו, להציג את עצמו כמרטיר ולי עורר ספקות במהימנות סרט ההקלטה עליו הוקלטו אימוני הברוטאליים. שידור סרט ההקלטה בטלוויזיה והופעתו המבולבלת של אולמרט כאשר התבקש להגיב על הדברים שהשמיע הציגו אותו לעיני הציבור ללא איפור והסוואה.

ניתן היה להסכים עם אולמרט רק כי נקודה אחת. היה זה טאזר אמר: „מכל העניין הזה מריח ריח של טירוף-דעת.” כדי להפסיק את מחול-השדים של טי-רוף-הדעת המשתולל, העלול לשגע את המדינה עוד זמן ממושך, היתה רק דרך אחת: להקדים את הברור המישפטי של פרשת אולמרט על מנת שהאמת תצא לאור לא באמצעות הקלטות חשאי, אלא בהכרעה מוסמכת וזוהתכת של בית-הדין מישפטי.